

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. május 17. napján ... II.r. vádlott távollétében megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt ... I.r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. január 28. napján kihirdetett Kb.II.8/2017/51. számú ítéletét megváltoztatja.

... II.r. vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. január 28. napján kihirdetett Kb.II.8/2017/51. számú ítéletével ... I.r. és ... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1-1 rendbeli, társtettesként elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért őket - külön-külön - 1 év és 4 hónap börtönbüntetésre, 150-150 napi tétel, napi tételenként 1.000,-1.000,- forint pénzbüntetésre, 15.000,- - 15.000- Ft vagyonekobzásra és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlott vonatkozásában 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A pénzbüntetés megfizetésére a vádlottak részére 10-10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve egy havi részlet megfizetésének elmulasztása estére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, és megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőben a kihirdetett ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozattételre három munkanapot tartottak fenn, azonban jognyilatkozatot nem tettek. A II.r. vádlott védője ugyancsak három munkanapot tartott fenn a nyilatkozattételre, majd a törvényes határidőben fellebbezést jelentett be, elsődlegesen hatályon kívül helyezés, másodlagosan felmentés céljából. A II.r. vádlott részére hirdetményi úton kézbesítették az elsőfokú ítéletet.

Az elsőfokú ítélet I.r. vádlott vonatkozásában 2019. január 31. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.212/2019/1-I. számú átiratában a II.r. vádlott védőjének fellebbezését nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.104/2016/5. számú végzésében foglaltaknak megfelelő megismételt eljárásában az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bizonyítékokat megvizsgálta és értékelte, és felülbírálatra alkalmas tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben eleget tett. Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette annak elbírált korrupciós bűntettét. Ezért a releváns bizonyítékok újraértékelése útján a rögzített tényállást támadó, a II.r. vádlott felmentését bizonyítottság hiányában célzó védői fellebbezés a másodfolyamodású bíróság előtt nem vezethet eredményre. Álláspontja szerint az eljáró katonai tanács a bűnösségi körülmények értékelése után méltányos és törvényes büntetést szabott ki, amely alkalmas a vádlottal szemben a speciálprevenció elérésére. Ugyanakkor rámutatott arra, hogy anyagi jogszabályt sértően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II.r. vádlottat lefokozás katonai büntetésre is ítélte, hiszen lemondására tekintettel a II.r. vádlott szolgálati viszonya megszűnésekor rendfokozat nélkülivé vált. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a II.r. vádlottal szemben kiszabott lefokozás katonai büntetést mellőzze, egyebekben az elsőfokú határozatot hagyja helyben.

A II.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben elsődlegesen a vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezését indítványozta. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Be.592.§ (2) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott okból részben megalapozatlan, mert a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Rámutatott arra, hogy a felvétel keletkezési időpontjának pontos meghatározása szakkérdés, ezért az ügyészségnek kellett volna indítványoznia szakértő kirendelését a felvétel keletkezésének időpontjára nézve. Ennek elmaradása miatt az elsőfokú bíróság logikai úton próbálta megmagyarázni a kamerafelvétel keletkezési időpontját akként, hogy az megfeleltethető legyen tanú 3 tanúvallomásának. A bíróság által rögzített 16 óra 47 perckor történő érkezés iratellenes, megállapítása ellentmond a Budapest Fővárosi Főpolgármesteri Hivatal Üzemeltetési Főosztály megkeresésre adott válaszával. Álláspontja szerint ez az időpont nem illeszthető bele az egyéb bizonyítékok körébe sem. A kamerafelvételen rögzített időpont pedig önmagában cáfolja a terhelő tanú elmondását. Hivatkozott arra is, hogy tanú 3nak az eljárás során tett egyes vallomásai lényeges körülmények vonatkozásában önellentmondóak, feloldhatatlan ellentmondásokat tartalmaznak és az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy melyik vallomását és milyen okból fogadta, illetve vetette el. Ugyancsak adós maradt érvelése szerint az elsőfokú bíróság S.P. tanúvallomásának részletes elemzésével, ugyanis álláspontja szerint a tanú vallomásának az a része, amely tanú 3 elmondásán alapul, azért nem vehető figyelembe, mert azt hivatalos személynek a törvényben meghatározott jogokra és kötelezettségekre történt kioktatás hiányában mondta el. Ezért S.P. vallomásának érdemi részét a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni. Rámutatott arra is, hogy tanú 3 és S.P. vallomása között fel nem oldott ellentmondás van. Érvelése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyoldalúan, a vádlott terhére értékelte, amit az is alátámaszt, hogy megállapítása szerint nem látszik a kamerafelvételen a terhelő tanú által említett kézfogás, ennek ellenére a tényállásában kétséget kizáróan állapította meg, hogy a vesztegetési pénz átadása ekkor történt egy kézfogás során. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságát küszöbölje ki és a II.r. vádlottat bizonyítottság hiányában mentse fel, abban az esetben pedig, ha a megalapozatlanság kiküszöbölésére nincs törvényes lehetőség, akkor az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és kötelezze az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

A védő a tárgyaláson megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését és annak indokolását mind a felmentés, mind a hatályon kívül helyezés tekintetében fenntartotta. A beadványában foglaltak lényegét megismételte. Hangsúlyozta, hogy a vádlottaknál nem került feltalálásra a vesztegetési pénz és nem ők kötelesek az ártatlanságuk bizonyítására, ezért álláspontja szerint a bíróság helytelen ténybeli következtetéssel állapította meg, hogy a vádlottaknak volt idejük és lehetőségük a pénzt eltüntetni. Ugyancsak iratellenes megállapításnak tartotta, hogy annak ellenére, hogy a bíróság rögzítette, hogy a felvételen nem látszik kézfogás, mégis tényként állapította meg, hogy az megtörtént és ekkor valósult meg a vesztegetési pénz átadása.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség tárgyaláson jelenlévő képviselője az átiratban foglaltakat ugyancsak fenntartotta, indítványait megismételte.

A II.r. vádlott védője által bejelentett fellebbezés folytán a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) és (9) bekezdésében foglaltak alapján teljes körűen bírálta felül a fellebbezéssel érintett vádlottra vonatkozóan.

Előzményként megállapította, hogy Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztálya 2.Nyom.1301/2015. szám alatt 2016. január 14. napján nyújtott be vádiratot a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsánál ... I.r. és ... II.r. vádlottakkal szemben a Btk. 294.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntette, valamint a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntette miatt.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. július 12. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.65/2016/15. számú ítéletével ... I.r. és ... II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében és szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért őket - halmazati büntetésül - külön-külön 1 évi és 6 hónapi fogházbüntetésre, 150 napi, napi tételenként 1.000,- Ft pénzbüntetésre, 15.000,- Ft vagyonekobzásra, valamint lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását mindkét vádlott vonatkozásában három évi próbaidőre felfüggesztette. Végrehajtás esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére a vádlottaknak 10 - 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett egyhavi részlet elmulasztása esetére a pénzbüntetés meg nem fizetett részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá a kamerafelvétel, az átvételi elismervény és az igazoltató lap lefoglalásának megszüntetéséről és azok iratokhoz csatolásáról.

Az elsőfokú ítélet ellen benyújtott ellentétes irányú jogorvoslatok folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2017. május 5. napján kihirdetett 6.Kbf.104/2016/5. számú végzésével mindkét vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította, egyben elrendelte, hogy a megismételt eljárást a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa folytassa le. A másodfokú bíróság a megismételt eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy kézbesíteni kell a védők részére a vádiratot, majd ismételten le kell folytatni a teljes bizonyítási eljárást.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. január 15. napján tartott tárgyaláson hozott I. számú végzésével a katonai ügyész indítványára a vádlottakkal szemben szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást - büntethetőséget megszüntető okból - a Btk.131.§-a alapján jogerősen megszüntette.

A II.r. vádlott védője által a felmentés, illetve hatályon kívül helyezés érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, a másodfokú bíróság iránymutatása szerint folytatta le a megismételt eljárást. A tanács összetételének megváltozása miatt a tárgyalást a tárgyalás anyagának ismertetésével törvényesen ismételte meg. A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A II. r. vádlott mind a nyomozás, mind a tárgyalás során tagadta a bűncselekmény elkövetését, az esettel kapcsolatos jelentésében írtakat tartotta fenn. Ennek lényege szerint, miközben gépkocsizó járőrszolgálatuk során küldésre egy VII. kerületi cím felé tartottak, a B.Zs. úton intézkedés alá vontak egy gépjárművezetőt, aki nem az út- és látási viszonyoknak megfelelően közlekedett, és akivel szóváltásba keveredtek, majd tovább engedték. A védekezés leellenőrzése és a tényállás tisztázása érdekében az elsőfokú katonai tanács kihallgatta tanúként ... alosztályvezetőt, ... szolgálatirányító parancsnokot, tanú 3 érdekelt tanút és S.P.-t, továbbá megtekintette a térfigyelő kamera felvételeit és ismertetette a releváns iratokat, köztük különösen a feljelentést, a Budapest Főváros Főpolgármesteri Hivatal Üzemeltetési Főosztály bírósági megkeresésre adott válaszát, valamint a parancsnoki kivizsgálásról készült rendőri jelentést.

Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ítélete 4. oldalán a tényállást mérlegeléssel a II.r. vádlott tagadásával és védekezésével szemben a tárgyaláson kihallgatott tanúk - különösen tanú 3, valamint S.P. - vallomása, továbbá a rendelkezésre álló ismertetett okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete 4. oldal alulról a 2. bekezdésétől a 8. oldal utolsó előtti bekezdéséig igen részletesen értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a II.r. vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan utalt arra, hogy tanú 3 tanú mind a nyomozás során gyanúsítottként, mind az alapeljárásban, mind a megismételt eljárásban tartott tárgyaláson - a feljelentése adataival is szinkronban lévő - határozott és lényegét tekintve következetes vallomást tett az intézkedés menetét, a pénzátadás körülményeit illetően, amit e tekintetben közvetve alátámasztottak S.P. tanúvallomásában előadottak és a megtekintett kamerafelvételek adatai is. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy e két tanú vallomásában a vádlottak cselekvősege tekintetében nincs érdemi ellentmondás és e tekintetben tanú 3 vallomásai sem önellentmondók. Helytállóan utalt ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság arra is, hogy a II.r. vádlott védekezését a kamerafelvételek cáfolták a tekintetben is, hogy annak ellenére, hogy a következő címre való küldésük miatt siettek, az intézkedésük kifejezetten ráérős, nyugodt volt, több, mint 15 percig tartott annak ellenére, hogy az ilyen esetre előírt kötelező ellenőrzéseket elmulasztották. A terhelő bizonyítékokkal kapcsolatban ésszerű kétely sem vetődött fel. A II.r. vádlott védője által felvetettekkel ellentétben az elsőfokú bíróság megalapozottan foglalt állást az elkövetés körülbelüli időpontját illetően (néhány perces eltérésnek nincs jelentősége) a Budapest Főváros Főpolgármesteri Hivatal Üzemeltetési Főosztály válaszában 6. pontja alapján, amit az ügyiratok - köztük a parancsnoki kivizsgálás anyaga (amely rögzíti, hogy a szolgálati előjáró mikor szerzett tudomást a történetekről) és a feljelentésben foglaltak is (amely szerint az eset 16:40-16.50 óra között történt), valamint a tanú 3 által készített fényképfelvétel keletkezésének időpontja, amely 2015.08.02. 16:55:56 óra - is alátámasztanak. Nem merült fel tehát alappal a szakértői bizonyítás szükségessége. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a Be. preambuluma rögzíti az igazság megállapításának igényét, a bíróság tehát indítványtól függetlenül is folytathat hivatalból bizonyítást, amennyiben szükségesnek tartja. S.P. vallomását

illetően rámutat az ítélet tábla, hogy a barátjával mobiltelefonon folytatott beszélgetésről számolt be a tanúvallomásaiban, nem hivatalos eljárása keretében hallgatta ki tanú 3t, így tanúvallomása bizonyítékként aggálytalanul felhasználható.

A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a II.r. vádlott védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékra nem hivatkozott. Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, igen részletes és alapos bizonyítási eljárást folytatott le, a megismert bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett. Megállapítható, hogy az általa rögzített történeti tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a II.r. vádlott védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül felmentésre, illetve hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a II.r. vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... II.r. bűnösségét társtettesként elkövetett, a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében megállapította. Az elsőfokú bíróság igen tömören, de helytállóan fejtette ki jogi álláspontjának indokolását ítélete 8. oldalának utolsó bekezdésében. A II.r. vádlott tehát - aki a Btk.459.§ (1) bekezdés 11/k) pontja szerint hivatalos személy - azzal a magatartásával, hogy intézkedése során társával együtt pénzt fogadott el, megvalósította a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző korrupciós bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a II.r. vádlottat a rendelkező részben írt szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek tartama arányos a cselekmény tárgyi súlyával, végrehajtási fokozata törvényes. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a hivatásos szolgálatból már kikerült vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A törvény kógens rendelkezése (Btk.50.§ (2) bekezdés) szerint szabott ki vele szemben pénzbüntetést is, amelynek napi tételszáma tettarányos, a törvényi minimumban megállapított összege méltányos. Ugyancsak a törvény kötelező rendelkezése (Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont) alapján rendelkezett a vagyonelkobzásról. ... II.r. vádlottal szemben e büntetések és intézkedés együttesen megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat. Tévedett azonban az elsőfokú katonai tanács, amikor vele szemben lefokozás katonai büntetést szabott ki. Az elsőfokú ítélet indokolása a személyi körülmények között tartalmazza ennek leírását és az elsőfokú bírósági iratok között rendelkezésre áll a vádlott szolgálati viszonyát megszüntető személyügyi parancs, mely szerint 2015. december 31-i hatállyal a vádlott szolgálati viszonya lemondása miatt megszűnt. A rendőr szolgálati viszonyáról történő lemondása egyben viselt rendfokozatáról történő lemondással is jár, a szolgálati viszonyáról lemondott rendőr rendfokozatát ezáltal elveszíti, azt nem viselheti a 31/2015. (VI.16) BM rendelet 46. § (4) bekezdés b) pontja értelmében. Figyelemmel arra, hogy a vádlott rendfokozattal nem rendelkezik, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzte a fellebbviteli ügyészi indítványnak megfelelően.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - a II.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. május 17.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... II.r. vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a fel nem függesztett rész kivételével végrehajtható.

, 2019. május 17.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: